

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

Zeptal ses sám sebe, kdo tě

stvořil? A proč? A co je po

smrti?

Zeptal ses sám sebe, kdo tě stvořil? A proč? A co je po smrti?

Vědecká komise sdružení „Džama'íja al-muhtawá al-islámí bi-l-lughát“

Zeptal ses sám sebe, kdo tě stvořil? A proč? A co je po smrti?

Vědecká komise sdružení „Džama'íja al-muhtawá al-islámí bi-l-lughát“

Kdo tě stvořil, člověče? Kdybys pohlédl na své tělo pod mikroskopem, spatřil bys svět preciznosti a dokonalosti. Vždyť každá buňka ve tvém těle v sobě nese genetické informace, jejichž kódy jsou složité. Zeptal ses sám sebe, kdo tyto kódy napsal? A kdo je umístil na jejich správné místo?

Každá vysoká stavba a každý skromný dům vypráví příběh svého tvůrce; dává smysl, aby tento rozlehlý vesmír se svou krásou, přesností a řádem svých detailů existoval bez tvůrce?

Člověče, stejně jako tvůj rozum nepřijme, kdyby ti někdo řekl, že dokonale vyrobený chytrý telefon vznikl náhle bez návrháře a výrobce nebo že složitá síť zařízení funguje v harmonii a přesně bez programátora nebo správce, tak rozum nepřijme, aby mu někdo řekl, že tento velkolepý svět se vším jeho řádem, tvořivostí, přesnými zákony a dokonalým systémem vznikl bez Stvořitele!

Každá část tohoto vesmíru, od nejmenšího atomu po největší galaxii, ukazuje na velkolepost

svého Stvořitele. Je rozumově nemožné, aby tento přesný systém vznikl z chaosu; rozum odmítá, že by tento vesmír vznikl z ničeho nebo že by tento nádherný a složitý systém byl výsledkem slepé náhody.

A stejně jako zdravý rozum a zdravá přirozenost vedou člověka k víře v existenci Stvořitele světa, tak nás také pobízejí k zamyšlení nad vlastnostmi tohoto Stvořitele a Jeho právem vůči nám.

Rozjímání nad vlastnostmi tohoto Stvořitele nám otevírá brány hlubokého pochopení nezbytnosti Jeho absolutní dokonalosti a Jeho oproštění od každého nedostatku.

To znamená, že Stvořitel se vyznačuje všemi vlastnostmi krásy a velkoleposti, neboť On, Všemohoucí, je schopen všeho, ví o všem a je moudrý ve všem, co stvořil a předurčil. A tato dokonalost není pouhou možností, ale rozumovou nutností, protože jakýkoli nedostatek v Jeho vlastnostech by vedl k narušení stvoření a řízení, což je v rozporu s dokonalostí, jíž jsme ve světě svědky.

Stejně tak oproštění od nedokonalosti vyžaduje, aby Stvořitel nepotřeboval nikoho ze Svých stvoření. On nepotřebuje nikoho; naopak všichni potřebují Jeho pro svou existenci a trvání. On je oproštěn od společníka i dítěte, neboť obojí je projevem nedokonalosti a slabosti. A Všemohoucí Bůh je oproštěn od toho všeho.

Je-li tedy Bůh Velkolepý Stvořitel, který se vyznačuje dokonalostí a velkolepostí, a je-li to On, kdo stvořil nás i svět z ničeho, kdo je vlastníkem všeho, co je v něm, kdo nám dává obživu a obklopuje nás Svým milosrdenstvím a kdo vše řídí a o všem rozhoduje, neměli bychom Mu děkovat, hledat, jak dosáhnout Jeho spokojenosti, jak splnit povinnost, kterou vůči Němu máme, a snažit se naplnit cíl, pro který jsme byli stvořeni?

Je logické, aby nás Bůh stvořil, aniž by nám objasnil, co od nás chce? Proč jsme zde? Jaký je cíl a smysl naší existence? A co se s námi stane po smrti?

Přemýšlejte se mnou: kdyby nějaký člověk postavil velkolepý zámek, vybavil ho nejmodernější technologií a když ho dostavěl, náhle by ho bezdůvodně zcela zbořil, mohli bychom takového člověka označit za moudrého? Nebylo by snad samozřejmé, že takové jednání je bezúčelné a nehodné rozumného člověka?

Jestliže je takový čin nepřijatelný u člověka, jak si tedy můžeme představovat, že Bůh, Moudrý a Vševedoucí, stvořil tento nádherný vesmír tak tvořivě a dokonale a poté ho zničil bez cíle či moudrosti?

Bůh stvořil lidstvo z jednoho velkého moudrého důvodu, a tím je, aby uctívali jen Jeho jediného, který nemá společníka. Stvořil je, aby je vystavil zkoušce v tomto životě, a stanovil jim čas návratu, kdy budou vzkříšeni v Soudný den, aby byli souzeni

za své skutky. Tomu, kdo uvěřil v Boha a přijal Jeho výzvu, se dostane blaženosti ráje, ve kterém bude žít navěky, zatímco ten, kdo se odvrátil od pravdy, bude patřit k obyvatelům ohně.

Uctívání je tedy naší povinností, protože je účelem naší existence, a je důkazem naší vděčnosti a našeho potvrzení Božího panství a Jeho božství.

Zamysli se tedy nad tím, že Bůh je ten, kdo tě stvořil, pocítil tě sluchem a zrakem a obklopil tě nesčítnými milostmi. On je ten, kdo nechává proudit krev v tvých žilách, dává ti vodu a vzduch a ty Ho v každý okamžik potřebuješ. Nebýt Jeho milosti a péče, zahynul bys a tvá síla by se vytratila. Ba co víc, On zajistil tvou obživu, když jsi byl ještě plodem v břiše své matky, bezmocný a neschopen o sobě v čemkoliv rozhodnout.

Nezaslouží si snad tento velkolepý Stvořitel, abys Ho uctíval tak, jak chce On, a ne tak, jak chceš ty?! Zamysli se. Kdybys chtěl dát své matce dárek, vybral bys to, co se líbí tobě, nebo by ses snažil zjistit, co má ráda ona, abys jí udělal radost tím, co jí vyhovuje? Stejně tak uctívání Boha nemá být podle našich vlastních tužeb nebo zděděných zvyků, ale tak, jak to chtěl On, a způsobem, který nám přikázal.

Uctívání musí být upřímně věnováno pouze jedinému Bohu, který nemá společníka. Člověk proto nesmí své uctívání směřovat k nikomu jinému než ke svému Stvořiteli. Největším z hříchů,

který si zasluhuje věčný pobyt v ohni, je přidružování k Bohu. To je, když člověk uctívá někoho jiného než Boha z Jeho stvoření, jako je uctívání soch, slunce či měsíce nebo uctívání člověka, zvířete či zbožného muže. To vše jsou druhy přidružování a nevíry. A odplatou toho, kdo v tomto stavu zemře, bude věčný pobyt v pekelném ohni.

Bůh poslal mnoho proroků a poslů, aby nám sdělili, jaký je účel naší existence na tomto světě a jaký je cíl života. Poselství všech poslů bylo jediné, a to poselství islámu a výzva k uctívání jediného Stvořitele, který nemá společníka. Avšak někteří lidé zkreslili a změnili to, s čím přišli předchozí poslové, proto Bůh poslal pečet' poslů, Muhammada, a seslal mu poslední poselství pro lidstvo, kterým je Korán. Existuje mnoho rozumových a vědeckých důkazů, které potvrzují, že Korán je slovo Boží a že je to jediná kniha, která nebyla zkreslena ani změněna. Bůh nám v Koránu sdělil, že od člověka nepřijme jiné náboženství než islám a že poselství všech poslů bylo jedno: výzva k víře v jediného Stvořitele a k Jeho uctívání bez jakéhokoli společníka. Bůh nám v Koránu také sdělil, že pro věřící je připraven ráj a věčná blaženost, a oheň a bolestivý trest pro toho, kdo uctíval někoho jiného než Boha nebo odmítl přijmout islám.

To, co odlišuje islám od ostatních náboženství, je, že muslimové jsou jediní, kteří jsou schopni na základě spolehlivých zdrojů poznání předložit rozumové důkazy a vědecká fakta, aby dokázali, že Vznešený Korán, který dnes drží v rukou, je slovem Boha Stvořitele, ochráněným před pozměněním a zkreslením.

Vznešený Korán je kniha, kterou Bůh seslal svému proroku Muhammadovi ﷺ a vyzval jím lidstvo před více než čtrnácti staletími, aby přinesli něco jemu podobného nebo alespoň jednu síru jemu podobnou, ale nikdo toho nebyl schopen. Tato výzva platí dodnes a nikdo nebyl schopen přinést něco, co by se mu vyrovnalo v jeho výmluvnosti, rétorice, srozumitelnosti, zázračnosti a zákonodárství. A nikdo v průběhu věků nedokázal přijít s něčím podobným nebo tím, co by se tomu alespoň blížilo. Avšak zázračnost Koránu nespočívá pouze v jeho jazyce, který dosáhl vrcholu výmluvnosti a srozumitelnosti, ale zahrnuje také rozumové a vědecké důkazy, které potvrzují, že jsou to slova Boha. Pokud tedy Vznešený Korán obsahuje jasné důkazy, které potvrzují, že jsou to slova Boha, pak je rozumným a logickým krokem v něj uvěřit a následovat to, co je v něm obsaženo, namísto spoléhání se na jiné knihy, které byly ovlivněny lidským zásahem při jejich sepsání.

Zdravý rozum nás vede k tomu, že slova Všemohoucího Stvořitele, který stvořil vesmír a

vytvořil dokonale jeho řád, jsou nejvěrohodnějším zdrojem pro poznání pravdy, a když v Koránu nalezneme tento jazykový zázrak, vědecké skutečnosti a ucelené zákonodárství a navíc to, že byl v průběhu věků ochráněn před zkreslením, nezbyvá než uznat, že to jsou slova Všemohoucího Boha.

Tudíž víra v to, co je v Koránu, není jen otázkou víry, ale je to rozumové rozhodnutí, které je v souladu s logikou hledání pravdy.

A Všemohoucí Bůh ve vznešeném Koránu objasnil, že nás nestvořil bezdůvodně, nýbrž proto, abychom Ho uctívali.

Bůh nám v Koránu oznámil, že tento pozemský život, který žijeme, je pouze dočasná etapa, která brzy skončí, zatímco skutečný a věčný život bude až v životě budoucím, kdy věřící vstoupí do ráje a nevěřící do pekla.

Stvořitel, který nás stvořil z ničeho, je zcela jistě schopný nás po smrti navrátit k životu. Ve znameních Božích, která nás ve vesmíru obklopují, jsme svědky hmatatelného důkazu o nekonečné moci Boží oživit to, co bylo mrtvé, neboť tak jako Bůh dává vzejít ohni ze zeleného stromu, plodinám a plodům z vyprahlé země a tvoří plod v lůně jeho matky z kapky semene, je schopný i oživit mrtvé a vzkřísit je z jejich hrobů ke zúctování a odplatě v soudný den. Vždyť Bůh má moc nade všemi věcmi a bylo by nespravedlivé a křivdou, aby život

utlačovatele i utlačovaného skončil bez zúčtování či odplaty.

Člověk se může ptát: Proč islám a ne jiná náboženství?

To, co člověka nejvíce odlišuje od ostatních tvorů, je rozum, jehož funkcí je přemýšlení a hledání skutečností.

Islám je náboženství, které je v souladu se zdravým rozumem a přirozeností, neboť poskytuje logické odpovědi na velké existenciální otázky: Proč jsme zde? Jaký je cíl našeho života? Jaký je náš osud po smrti?

Islám je založen na uctívání jediného Stvořitele a na vyznání, že není boha kromě Boha. To je první vyznání a je základem víry v islámu a znamená, že není nikdo jiný, kdo si zaslouží uctívání, než jediný Bůh.

Toto vyznání víry zahrnuje:

Tawhíd: to je víra v Boha, který jediný si zasluhuje být uctíván, který nemá žádného společníka ani syna a nic se mu nepodobá.

Oproštění se od přidružování: tedy popření všech model a božstev stvořených člověkem.

A islám ukládá povinnost věřit ve všechny posly. Proto muslimové věří, jak Bůh oznámil v Koránu, že Ježíš je Božím služebníkem a poslem a že není synem Božím, protože Bůh je velkolepý a je nanejvýš povznesen nad to, aby měl ženu nebo syna, neboť On je nezávislý na nich i na všem

ostatním. A Bůh nám v Koránu oznámil, že Ježíš byl prorokem, kterému Bůh dal mnoho zázraků, a že ho Bůh poslal, aby vyzýval svůj lid k uctívání jediného Boha, který nemá žádného společníka. A oznámil nám, že Ježíš nežádal po lidech, aby ho uctívali, naopak on sám uctíval svého Stvořitele. Pokud tedy chceš být skutečně věřícím v Ježíše tak, jak to miluje Bůh, musíš přijmout islám.

A Bůh nám v Koránu oznámil, že Ježíš nařídil svému lidu, aby uctívali jediného Boha, a varoval je před přidružováním.

Dává smysl, aby rozumný člověk uctíval někoho stvořeného, jako je on sám, kdo hladoví a žízní a není schopen od sebe odvrátit smrt či jinou újmu?! Jak můžeš, človče, uctívat Ježíše, syna Mariina, který byl člověkem, potřeboval jídlo a pití a obracel se v modlitbě ke svému Stvořiteli?! Je pro rozum představitelné, že by se Bůh modlil sám k sobě?! Není snad Bůh Ten, který má vznešené vlastnosti, je jedinečný ve Své dokonalosti, oproštěný od všeho podobného a rovného a všechno ve vesmíru podléhá Jeho moci a vládě? Jak si lze představit, že by Stvořitel nebes a země sestoupil, aby se narodil jako dítě, a poté se odevzdal svému stvoření, aby ho ukřižovalo? Ti, kdo jsou ukřižováni a zabíjeni, jsou smrtelní lidé, ale Stvořitel je Živý, který neumírá, Stále trvající, kterého neuchvacuje dřímoty ani spánek. Není snad součástí dokonalosti Jeho

velikosti a majestátu, aby byl od něčeho takového oproštěn?

Bůh nás ve vznešeném Koránu zpravil o tom, že všichni poslové přišli s jediným poselstvím, které lze shrnout jako výzvu k jejich národům k uctívání jediného Boha, který nemá žádného společníka. Ale postupem času někteří toto trvalé poselství zkreslili, a tak uhasili světlo víry v jednoho Boha, se kterým přišli proroci. Proto Bůh poslal posledního z poslů, Muhammada (mír s ním), a seslal mu vznešený Korán, aby obnovil poselství víry v jednoho Boha, se kterým přišli všichni poslové před ním.

Na závěr bychom ti chtěli říci, člověče:

Islám je náboženství, které je v souladu s rozumem a přirozeností, a je to jediné náboženství, které velkolepý Stvořitel seslal lidstvu. Proto je povinností každého rozumného člověka, aby rychle vstoupil do islámu tím, že uvěří v Boha jako svého Pána, v islám jako své náboženství a v Muhammada jako posla. V tomto člověk nemá na výběr, protože Bůh se ho v soudný den zeptá, zda odpověděl na výzvu poslů, a pokud byl věřícím, dostane se mu úspěchu a velké blaženosti, zatímco pokud byl nevěřícím, dostane se mu jasné ztráty.

Pokud hledáš opravdové štěstí na tomto světě a záchranu v životě budoucím, věz, že největším rozhodnutím, které můžeš ve svém životě učinit, je

vstoupit do islámu. Stačí ti jen z upřímného a věřícího srdce pronést tato slova: „Není boha kromě Boha a Muhammad je posel Boží,“ a potom je na tobě, aby ses začal učit svému náboženství a jednal podle toho, co toto vyznání víry vyžaduje, tedy abys věřil v Boha a Jeho Posla a dodržoval pilíře islámu.

Řekni to teď a neváhej. Smrt může přijít náhle, proto neodkládej tak důležité rozhodnutí. Nenech satana, aby tě odradil od dobra. Buď statečný a začni svou cestu ke světlu a správnému vedení.

Učiň své rozhodnutí nyní a začni nový život plný klidu a spokojenosti.

Vyznávám, že není boha kromě Boha, a vyznávám, že Muhammad je posel Boží.

Index

Zeptal ses sám sebe, kdo tě stvořil? A proč? A co je po smrti?	2
Zeptal ses sám sebe, kdo tě stvořil? A proč? A co je po smrti?	2
Na závěr bychom ti chtěli říci, člověče:	11